

SPRÁVNÍ UJEDNÁNÍ
K PROVÁDĚNÍ SMLOUVY
MEZI
ČESKOU REPUBLIKOU
A
ALBÁNSKOU REPUBLIKOU
O SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ

Příslušné úřady,

podle článku 26 Smlouvy mezi Českou republikou a Albánskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsané v *Praze* dne *13. října 2015* (dále jen „Smlouva“),

se dohodly takto:

Část I – Všeobecná ustanovení
Článek 1 - Definice

Výrazy uvedené v článku 1 Smlouvy se v tomto Správním ujednání (dále jen „Ujednání“) používají ve stejném významu jako v uvedeném článku.

Článek 2 - Styčná místa

Styčnými místy podle článku 26 odstavce 2 Smlouvy jsou určeny:

A) v České republice:

pro věcné dávky v nemoci a mateřství a dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání hrazené ze zdravotního pojištění:

Centrum mezistátních úhrad;

pro peněžité dávky v nemoci a mateřství,
pro dávky důchodového pojištění ve stáří, při invaliditě a pro pozůstalé a
pro dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání poskytované
z nemocenského a důchodového pojištění:

Česká správa sociálního zabezpečení;

B) v Albánské republice:

pro peněžité dávky v nemoci a mateřství, dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání a pro starobní, invalidní a pozůstalostní důchody:

Instituti i Sigurimeve Shoqërore

(Institut sociálního pojištění);

pro věcné dávky povinného zdravotního pojištění:

Fondi i Sigurimit të Detyrueshëm të Kujdesit Shëndetësor

(Fond pojištění zdravotní péče).

Článek 3 - Povinnosti styčných míst

1. Povinnosti styčných míst jsou stanoveny tímto ujednáním. Při plnění Smlouvy styčná místa vzájemně spolupracují, a také se mohou přímo obracet na příslušné úřady, instituce a osoby, na něž se tato smlouva vztahuje. Styčná místa si při provádění Smlouvy vzájemně pomáhají.

2. Styčná místa společně dohodnou formuláře a podrobné postupy potřebné pro provádění Smlouvy a Ujednání.

3. Instituce nebo styčná místa obou smluvních států mohou odmítnout přijmout žádost o dávku nebo jakoukoli jinou žádost nebo potvrzení, nebudou-li předloženy v dohodnuté formě.

Část II – Používání právních předpisů
Článek 4 - Potvrzení o používání právních předpisů a výjimky

1. V případech uvedených v člancích 8 až 13 Smlouvy je časově omezené potvrzení uvádějící, že na osobu se v rámci dané pracovní činnosti vztahují právní předpisy smluvního státu, vydáno na žádost zaměstnance, zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné v dohodnuté formě.

2. Potvrzení podle prvního odstavce vydává

při používání českých právních předpisů
Česká správa sociálního zabezpečení;

při používání albánských právních předpisů
Instituti i Sigurimeve Shoqërore
(Institut sociálního pojištění).

Vydané potvrzení je předáno osobě, které se žádost týká, a stejnopis potvrzení je zaslán výše uvedené instituci druhého smluvního státu.

3. a) K dohodnutí výjimek podle článku 13 jsou určeny:

v České republice:
Česká správa sociálního zabezpečení;

v Albánské republice:
Ministria e Mirëqenies Sociale dhe Rinisë
(Ministerstvo sociální péče a mládeže).

b) Zaměstnanec a zaměstnavatel předkládají společnou žádost o výjimku v písemné formě instituci smluvního státu, jehož právní předpisy mají být podle žádosti používány. Obdobně uplatňuje žádost osoba samostatně výdělečně činná.

Žádost o výjimku z používání právních předpisů smluvního státu osob uvedených v článku 8 Smlouvy, jejichž lhůta pro vyslání končí, se předkládá před koncem probíhající doby vyslání.

c) Dohoda o výjimce se dokládá potvrzením vystaveným podle odstavce 1 tohoto článku.

Část III – Zvláštní ustanovení
Kapitola první - Nemoc a mateřství
Článek 5 - Sčítání dob pojištění

1. Aby mohla kompetentní instituce jednoho smluvního státu použít článek 14 Smlouvy, žadatel předloží potvrzení o dobách pojištění započitatelných podle právních předpisů druhého smluvního státu. Potvrzení vydává na žádost žadatele

v České republice:
Česká správa sociálního zabezpečení;

v Albánské republice:
Instituti i Sigurimeve Shoqërore
(Institut sociálního pojištění).

2. Pokud žadatel nepředloží potvrzení uvedené v odstavci 1 tohoto článku, může kompetentní instituce požádat kompetentní instituci druhého smluvního státu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku o vydání a zaslání tohoto potvrzení.

Článek 6 - Poskytování zdravotní péče

1. Nutná a neodkladná zdravotní péče podle článku 15 odstavce 1 písmena a) Smlouvy je péče, kterou nelze odložit, aniž by byl ohrožen život nebo zdraví osoby.

2. Pro poskytnutí věcných dávek podle článku 15 odstavce 1 písmena a) Smlouvy osoba předloží instituci v místě pobytu potvrzení kompetentní instituce o nároku na dávku. Pokud osoba takové potvrzení nepředloží, kompetentní instituce je povinna na žádost instituce v místě pobytu ho vydat dodatečně.

3. Pro poskytnutí dávek podle článku 15 odstavce 2 Smlouvy vydá kompetentní instituce souhlas na dohodnutém formuláři.

4. Pokud se poskytuje nemocniční péče, instituce bude informovat kompetentní instituci o dni přijetí do nemocnice, předpokládaném trvání léčby a dni propuštění na dohodnutém formuláři.

5. Pokud nebyl dodržen předpokládaný administrativní postup a osoba uvedená v článku 15 odst. 1 Smlouvy sama zaplatila věcné dávky v hotovosti, kompetentní instituce jí uhradí vynaložené náklady do výše platné pro instituci v místě, kde byly dávky poskytnuty. Informaci o výši částky, která má být uhrazena, poskytne kompetentní instituci instituce v místě pobytu na dohodnutém formuláři.

Pokud o to osoba požádá, mohou jí být vynaložené náklady uhrazeny kompetentní institucí do výše tarifů, které sama uplatňuje, maximálně však do výše toho, co osoba reálně vynaložila.

Článek 7 - Úhrada nákladů

Žádosti o úhrady ve smyslu článku 17 Smlouvy se uplatní čtvrtletně na základě dokladů o skutečných výdajích instituce v místě pobytu za všechny vzniklé případy. Úhrady se provádí prostřednictvím styčných míst obou smluvních států a jsou splatné do 6 měsíců od obdržení žádosti o úhradu styčným místem daného smluvního státu. Žádost o úhradu, která nebyla v této lhůtě kompetentní institucí zpochybněna, je považována za oprávněnou.

Článek 8 - Poskytování peněžitých dávek

1. Pro účely pobírání peněžitých dávek po dobu pobytu na území druhého smluvního státu se dotyčná osoba obrátí na instituci v místě pobytu a předloží jí doklad o pracovní neschopnosti vydaný ošetřujícím lékařem.
2. Instituce v místě pobytu neprodleně předá v dohodnuté formě oznámení o pracovní neschopnosti kompetentní instituci.
3. Kompetentní instituce však může požádat instituci v místě pobytu o provedení dodatečné lékařské nebo administrativní kontroly. Kontrola se uskuteční stejným způsobem jako v případě vlastního pojištěnce.

Kapitola druhá - Pracovní úrazy a nemoci z povolání ***Článek 9 - Poskytování dávek***

V případech pracovních úrazů a nemocí z povolání se obdobně použijí články 6 až 8 Ujednání.

Kapitola třetí - Dávky ve stáří, v invaliditě a pro pozůstalé ***Článek 10 - Podávání a vyřizování žádostí o dávky***

1. Žádost o dávku je podávána zpravidla u kompetentní instituce státu bydliště s příložením všech dostupných dokladů rozhodných pro stanovení nároku.
2. Jestliže instituce jednoho smluvního státu obdrží žádost osoby, která získala doby pojištění podle právních předpisů druhého nebo obou smluvních států, zašle tato instituce žádost kompetentní instituci druhého smluvního státu s uvedením data, kdy žádost obdržela.
3. Kompetentní instituce smluvních států si vzájemně a bezodkladně sdělují informace a další skutečnosti rozhodné pro přiznání nároku na dávku a stanovení její výše.
4. Potvrzení údajů na dohodnutých dvojjazyčných formulářích nahrazuje předkládání dokladů mezi kompetentními institucemi smluvních států.
5. Kompetentní instituce se po ukončení řízení vzájemně informují o výsledném rozhodnutí.

Článek 11 - Lékařské prohlídky

Instituce smluvního státu poskytne na žádost instituce druhého smluvního státu dostupné lékařské informace a dokumentaci, jež se týkají zdravotního postižení

žadatele nebo příjemce dávky. Žádost o informace a dokumentaci a jejich předání se uskuteční prostřednictvím styčných míst smluvních států.

Část IV – Společná ustanovení ***Článek 12 - Výplata peněžitých dávek***

1. Peněžité dávky se vyplácí přímo oprávněným osobám ve volně směnitelné měně.
2. Instituce smluvních států neprovádí při výplatě peněžitých dávek podle Smlouvy žádné srážky na své administrativní výdaje.
3. Instituce smluvních států mohou vyžadovat od poživatelů dávek potvrzení o žití k ověření nároku na výplatu dávky.
4. Směnným kurzem národní měny na jinou volně směnitelnou měnu, je-li to třeba, je směnný kurs platný v den realizace platby. Instituce nenesou zodpovědnost za možné kurzovní ztráty.

Článek 13 - Statistické údaje

Styčná místa smluvních států si budou vyměňovat roční statistické údaje o počtu potvrzení vystavených na základě článku 4 tohoto ujednání a o platbách příjemcům vyplacených na základě Smlouvy. Tyto statistické údaje budou zahrnovat údaje o počtu příjemců a celkové částce dávek s rozdělením podle jednotlivých druhů dávek vyplacených na základě Smlouvy.

Část V – Závěrečná ustanovení ***Článek 14 – Vstup v platnost***

Toto ujednání vstupuje v platnost ve stejný den jako Smlouva a bude se používat po stejnou dobu.

Dáno v Praze dne 13. října 2015 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, albánském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za příslušné úřady
České republiky

Michaela MARKSOVÁ
ministryně práce a sociálních věcí

Za příslušné úřady
Albánské republiky

Blendi KLOSI
ministr mládeže a sociální péče